

Una troca ben embolicada

Els russos, quan només eren soviètics, reunien tota la maldat d'aquest món, però menjaven. És possible que la seva propaganda exagerés en el sentit de la prosperitat proletària, però alguna veritat devia contenir el supòsit, perquè si haguessin hagut d'aguantar 70 anys mal alimentats, l'espionatge americà (tan eficaç, tan hàbil) ho hauria proclamat als quatre vents. Tanmateix, es limitaven a acusar-los de perversos, i quan la televisió o el cinema mostraven escenes de multituds soviètiques, s'hi veia una gent més aviat grassoneta, ben abrigada amb gorres i abrics de pell en temps de fred, o banyant-se a les platges de Crimea en temps de calor. Mai no s'oblidaven de remarcar que això eren excepcions, però la nebulosa persistia.

Amb un canvi eminentment bruscat, els russos tornen a ésser russos a seques, voltats d'altres nacions inquietes. En conjunt, la seva reconversió ha estat molt

celebrada per les democràcies occidentals, tot i que no s'acabi de veure clara.

Per pega, l'alliberament en etapa de projecte els retorna el fantasma de les fams sofertes per aquella pretèrita Santa Rússia Imperial, molt més allunyada dels pecats del socialisme que no pas dels del capitalisme.

I aquest fet tan sorprenent té lloc en uns moments de forta crisi del sistema capitalista. Avui dia, llegir la premsa, veure la tele, fer comptes amb els pressupostos familiars o formular plans de futur, són coses que treuen la gana. No és que en passem –encara–, però ens maten la il·lusió de menjar.

De sobtada, els xinesos aprofiten aquest panorama mundial

per anunciar que el seu país s'obre al capitalisme. El 14è Congrés del PC xinès ho atenua tot afirmant que adopta "l'economia de mercat socialista", un bell eufemisme.

En Perich, en una de les seves caricatures publicades a *El Periòdic*, va dibuixar un oriental que deia: "És dur ésser xinès! Ara que s'ha confirmat el fracàs del comunisme i tothom està d'acord en els abusos del capitalisme...;El nostre govern decideix que la Xina sigui comunista-capitalista!"

Trobo que tenia raó. I per més inri, ens diuen ara que la KGB i la CIA sostenen converses per a unir les seves habilitats i els seus recursos, contra uns objectius comuns que devem ésser –m'ho temo molt– tots els altres.

Pere Calders